

Elektrifisering av sokkelen er et blindspor i klimakampen!

Vedtatt på årsmøtet 30/1-21

Klimagassutslippene fra petroleumsaktiviteter på norsk sokkel har økt med 78 % de siste tretti årene, og står i dag for 28 % av Norges totale klimagassutslipp.

Gassturbiner brukt til kraftproduksjon på plattformene og fakling står for en vesentlig andel av de samlede CO₂-utslippene fra sokkelen. For at Norge skal klare sine forpliktelser i Parisavtalen og kutte innenlandske utslipp, er det vesentlig å redusere disse utslippene. Elektrifisering av sokkelen kan derfor lett fremstå som et nødvendig og riktig tiltak i klimakampen. Likevel er dette tvert imot et farlig blindspor hvis målet er å bekjempe farlige klimaendringer.

At Equinor nå vil satse 50 milliarder på å elektrifisere norsk sokkel, burde få alle varselklokker til å ringe. For Equinor er dette en god investering fordi det reduserer selskapets utgifter til betaling av fremtidig CO₂-avgift, samtidig som de kan tjene mer penger på å selge mer av gassen som uansett produseres. I prosessen kan Equinor bygge sitt nye omdømme som et «grønt» selskap, samtidig som de store investeringene og infrastrukturen som elektrifisering medfører etter all sannsynlighet vil bidra til å forlenge oljealderen. Elektrifisering er dermed først og fremst god, gammeldags grønnvasking av en skitten bransje, slik Naturvernforbundet har påpekt.

Vi bør også bekymre oss for hvor kraften til elektrifisering skal komme fra.

Elektrifisering krever stor tilførsel av energi, og dersom denne skal komme fra land, vil det føre til et stort press på å bygge ut mer vindkraft, og flere vassdrag vil komme under press for utbygging. Samtidig vil energi som kunne blitt brukt til å elektrifisere og bygge ut landbasert grønn industri bli brukt i fossilbransjen isteden. Dette er sløsing med rein energi.

Hvis Equinor mente alvor med å bli et bredt energiselskap, burde de bruke sine 50 milliarder på helt andre ting: storstilt satsing på energisparing og fornybare energikilder som jord-, berg-, og sjøvarme, solkraft, oppgradering av vannkraft eller lignende.

Istedenfor å satse milliarder på å bygge en infrastruktur for fortsatt olje- og gassutvinning, trenger vi en plan for nedtrapping av petroleumssektoren. Vi har begrenset med fornybar strøm, og da bør vi bruke den til å fase ut fossil energibruk i andre sektorer som vi ønsker å satse på for fremtiden.

Det haster å gjøre store klimakutt. Elektrifisering av norsk sokkel kommer til å ta svært lang tid. Dette er tid vi ikke har hvis vi skal klare å nå målene i Parisavtalen og hindre farlige klimaendringer.

Det er forbrenningen av olje og gass eksportert fra Norge, og ikke selve produksjonen, som står for de største utslippene. Besparelsen ved elektrifisering utgjør bare noen få prosent av utslippene knyttet til forbrenningen av olje og gass utenfor Norge. Klimagevinsten av elektrifisering er tilnærmet null – kanskje til og med negativ hvis det betyr færre grønne omstillingstiltak på land fordi de store pengene brukes til å holde liv i petroleumsbransjen. Det har vi verken råd eller tid til!

SV krever ny retning i klimakampen. Å satse på elektrifisering er et blindspor som kan koste oss dyrt. Derfor vil SV heller:

- La oljen ligge. Vi har allerede funnet mer olje enn vi kan forbrenne, og SV vil derfor gå imot nye utvinningstillatelser og gradvis trappe ned oljeutvinningen på norsk sokkel.
- Satse de store pengene på energisparing og på å omstille og satse på grønn landbasert industri basert på fornybare energikilder.
- Vurdere elektrifisering av norsk sokkel kun når dette gjelder utvinningstillatelser som er allerede er godkjent utover 2030 og stille krav om at kraften ikke skal komme fra land, og gjennom å pålegge Equinor å elektrifisere gjennom flytende havvind.